

ה"ט 44521/10/15 - ג ג נגד מרים ממרם

בית משפט השלום בקרית

ה"ט 44521-10-15 ג נ' ממרם
תיק חיצוני:

בפני	כב' סגן הנשיא, השופט נווה ערן
מבקש	ג ג
נגד	
משיבה	מרים ממרם

החלטה

המבקש והמשיבה הינם שכנים המתגוררים ברחוב אנילביץ בקרית אתא.

בין המבקש והמשיבה ישנו סכסוך מתמשך רב שנים אשר הביא לבקשות שונות לבית המשפט בנוגע לצווי הטרדה מאיימת, תלונות במשטרה ואף מעצרים.

עניינה של החלטה זו בבקשת המבקש להוציא צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיבה והתנגדותה של המשיבה להוצאת הצו האמור על רקע העובדה שלטענתה המבקש מוציא את הצווים האמורים גם אם המדובר בצווים שהם ניתנים כצווים הדדיים על מנת לעשות בהם שימוש שלא בתום לב ולהגיש תלונות סרק למשטרת ישראל על הפרת הוראה חוקית.

עוד אציין תלוי ועומד כנגד המבקש צו למניעת הטרדה מאיימת אשר הוגשה על ידי המשיבה ואשר במהלכו ניתנה החלטה כבוד השופט נאסר ג'השאן המורה על הרחקתו של המבקש לפרק זמן מסוים מביתו ולאחר מכן על איסור להטריד את המתלוננת ובני משפחתה לפרק זמן שנקבע בהחלטה.

עיינתי בהחלטות השונות שניתנו בעניינם של הצדדים וכן נתתי דעתי להחלטה שניתנה בעבר על ידי כבוד השופטת עפרה אטיאס וזאת בתיק הטרדה מאיימת שמספרו 18764-10-12 מ- 30.10.12 שבמהלכו שמעה ארוכות את הצדדים והחליטה בכל זאת לתת צו הדדי שתוקפו למשך 6 חודשים תוך שהיא קובעת בפתח החלטתה: "**לאחר ששמעתי את הצדדים ועל מנת למנוע הסלמה נוספת בסכסוך המתמשך בין שני הצדדים ומבלי שיש בהחלטתי זו קביעה כזו או אחרת בעניין האשמות המיוחסות לכל אחד מן הצדדים**".

החלטה זו לטעמי היתה צריכה לשקף גם את ההחלטה שהיתה צריכה להנתן בבקשה זו דבר ההולם את האינטרסים של שני הצדדים ואולם בישיבה מיום 26.10.15 ביקשה המשיבה כי בית המשפט ישמע את המבקש ואת המשיבה ואת עדיהם ורק אז יכריע בבקשה.

כך נהגתי וביום 2.11.15 שמעתי את המבקש, את המשיבה ואת עדיהם.

התרשמותי מהעדויות היא שמדובר בסכסוך שכנים משמעותי שעבר כבר מזמן את גבול הטעם הטוב ובמהלכו שותפים שני הצדדים גם יחד להתנהגות כזו או אחרת שיש בה כדי לשקף הטרדה או איום האחד כלפי השני.

ההטרדה או האיום אינם בהכרח תוצאה ישירה של ארועים שהתרחשו לפני פרק זמן קצר אלא הם תוצאה מצטברת של אלימות פיזית ומילולית שהופגנה על ידי הצדדים במהלך השנים ובמהלכם גם הוגשו תלונות למשטרה, תלונות שבסופו של דבר לא הבשילו לכדי כתב אישום כנגד מי מהצדדים.

אין ביכולתי להכריע לגבי כל הסוגיות אשר נשמעו על ידי הצדדים ואשר כללו בין השאר שבירת גג רעפים, תיקונים כאלה ואחרים עקב נזילות, דוד חשמל שניזוק, פגיעה ברכוש משותף או אי מתן אפשרות להכנס לרכוש משותף, פגיעה ברכבים, מעקב וכו'.

העידו בפני מספר עדים כאשר מטעם המבקש העידו שתי עדות, עדה אחת קרובת משפחה ועדה אחרת שהתייחסה להוצאה של דברים מביתו של המבקש אשר נעשתה כביכול לטענת המשיבה בניגוד לצו שניתן על ידי כבוד השופט נאסר ג'השאן וכן העיד בעלה לשעבר של המשיבה אשר התייחס לסכסוך בין הצדדים בגין בניית המחסן אבל לא יכול היה לשפוך אור על הסכסוך כיום בין הצדדים שכן עדותו התייחסה עד שנת 99. לא יכולתי להתעלם מסתירה שלטעמי היא סתירה משמעותית כאשר המשיבה טענה כי חלקו של המבקש במחסן היה 5,000 ₪ בעוד בעלה לשעבר ציין כי מדובר היה בסכום של 800 ₪ בלבד.

בסיום הדיון מיום 2.11.15 ביקש ב"כ של המשיבה 24 שעות על מנת להמציא אישור של הגשת תלונה במשטרה ו/או לחלופין אישור על הגעת נידת, דבר שיש בו כדי להמחיש את עמדת המשיבה לגבי תלונות סרק הניתנות ביחס לצו ההדדי שבין הצדדים.

המסמך אכן הומצא על ידי ב"כ המשיבה ולטענתו מסמך זה ממחיש כי מדובר בתלונות סרק.

המסמך כולל בתוכו דוח פעולה של שוטר ואצטט מתוך דוח הפעולה: **"הגעתי למקום פגשתי במודיע גרי גרולדנברג שמתגורר בכתובת הנ"ל קומה שניה. הנ"ל דובר רוסית ומתקשה מעט בעברית. מסר כי השכנה שגרה מתחתיו בשם מרים ממרם צילמה בזמן שהוא שוטף את המרפסת. מסר כי יש ביניהם סכסוך מתמשך והם בדיון בבית משפט. מסרתי לו כי יש משק מטפל בארועים מהסוג הזה והוא יושב בכתובת רופין 6 בקרית אתא ובנוסף לדיונים בבית משפט כדאי לו לפנות אליו ולנסות לפתור את הסכסוך הקיים. שאלתי את המודיע כמה זמן אורך הסכסוך סימן לי עם ידיו שהרבה זמן. המודיע הבין את מה שאמרתי וסימן לי בתנועות כן עם הראש. עזבתי את המקום. הארוע יועבר לידיעת משק חקירות"**.

לא היה בהודעה או במסמך שהומצא כדי לשנות את עמדותי ואין בו כדי ללמד על כך כי מדובר בתלונת סרק. מדובר למעשה בתלונה שלא נבדקה לגופו של עניין.

עמדותי היא שמדובר בשכנים אשר ראוי שתהיה הפרדה מוחלטת ביניהם וככל שיש להם טענות הנוגעות לאלימות פיזית ומילולית הם יכולים להגיש על כך תביעות לבית משפט.

אשר על כן אני סבור כי מן הדין לתת צו הדדי אשר מטרתו תהיה אחת - לצור הפרדה בין הצדדים אשר הינם שכנים ואשר ימנע מגע שיגרום לאלימות פיזית או מילולית.

כמובן שמדובר בצו שיש לנהוג בו בתום לב ואראה בחומרה רבה אם המבקש יעשה שימוש בצו סתם כך מתוך כוונה להקניט או מתוך תלונת שווא.

ניתן בזה צו הדדי כדלקמן:

- א. להטריד האחד את השני בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתם ובמקום עבודתם.**
  - ב. לאיים האחד על השני בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.**
  - ג. לבלוש, לארוב, להתחקות אחר תנועות ומעשים, או לפגוע בפרטיות בכל דרך אחרת.**
  - ד. ליצור האחד עם השני כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.**
2. האיסור כמפורט בסעיף 1 יחול על הצדדים, ובין כלפי אדם אחר הקרוב אליהן, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.
  3. הצו יעמוד בתוקפו למשך 6 חודשים מיום מתן החלטה זו.
  4. המזכירות תסרוק את כל התמונות שהוגשו על ידי מי מהצדדים לתיק בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשע"ו, 04 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.